

عنوان مقاله:

هویت میراثی ماندگار

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مهدی عامری فرد - کارشناسی معماری، پست الکترونیک

خلاصه مقاله:

معماری را هنری تعریف کرده اند که معمار یا معماران در فرآیند شکل دادن به فضا به اقتضای سنن و ارزش ها و فرهنگ به دست می دهند. سابقه معماری ایران به حدود هزاره هفتم قبل از میلاد می رسد. از آن زمان تاکنون، این هنر پیوسته در ارتباط با مسائل گوناگون، توسعه و تکامل یافته است. با گذشت سالیان دراز و باگذر از دوره های مختلف فرهنگی و تاریخی، میراثی که برای معماران امروز برجای مانده، مبانی نظری ریشه دار در فرهنگ و هنر این مرز و بوم است که از نظرها غافل مانده. رنگ باختن مفهوم هویت دردی است که معماران بدان گرفتار است. مقوله ای به نام هویت سابقه ای به بلندای تاریخ دارد. فرم هایی که در پی تکرار و تقلید شکل می گیرند، معماری را گرفتار دور باطلی کرده که رهایی از آن، نیازمند تفکری عمیق در چرایی رسیدن به این نقطه وجست و جو برای یافتن راه حلی عملی است. یکی از دلایلی که باعث شده است معماری در یافتن هویت خود سردرگم باشد این است که اکنون اندیشه ی بانی این معماری که دچار فقدان هویت شده، چندان روشن نیست و شرایط امروز با گذشته متفاوت است. در آن دوران تفکر فلسفی معینی حاکم بود ولی امروزه در حوزه اندیشه با بلاتکلیفی هویت مواجه ایم. از آن زمان که انسان احساس کرد باید به کیستی و چیستی خود در برابر طبیعت و ماورای طبیعت پاسخ گوید، هویت متولد شد. دستیابی به معماری با هویت، موضوعی بسیار پراهمیت در معماری معاصر است. تلاش در این راستا در حرکت بسوی معماری و شهرسازی، پاسخی به نیازهای معنوی انسان ها، در کنار تمامی نیازهای مادی ایشان است. در این مقاله ضمن بررسی جایگاه هویت در معماری، به بررسی فرهنگ از دیدگاه نظریه پردازان پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

معماری، هویت، فرهنگ، معماری مفهومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290271>

